

## Skötselråd för *Cephalotus Follicularis*.

*Cephalotus follicularis* är en populär växt bland samlare av många anledningar. Dess ringa storlek och invecklade kannor gör den till ett bra komplement till alla terrarium eller soliga fönsterbrädor.

Evolutionärt placeras *Cephalotus* i en separat familj och har således inga nära kopplingar till andra köttätande växttaxa. Dess avlägsna placering gör det önskvärt för institutioner och människor som försöker samla representativa medlemmar av de olika köttätande växterna.

*Cephalotus* kan vara en knepig växt att odla, men problemen löses lätt om växten ges lite speciell uppmärksamhet. Den främsta orsaken till "plötslig *Cephalotus* dödssyndrom" (som är snabb växtkollaps) verkar vara rotröta. Anledningen till att man misstänker rötterna är att när *Cephalotus* kronor dör återhämtar sig växten från rötterna eller stjälken.

Till skillnad från många andra köttätande växter, gillar *Cephalotus* inte att odlas i brickor med djupt vatten som man gör med andra släkten som *Sarracenia*, *Utricularia* och många *Drosera*. De ständigt våta förhållandena verkar göra växten benägen att ruttna. Tyvärr visar *Cephalotus* inga yttre symtom på röta eller ångest förrän det är för sent och då kollapsar plantan snabbt.

Men *Cephalotus* kan lätt odlas i höga krukor som sitter i en liten mängd vatten utan övervattning. Tricket är att använda en substratblandning som passar dina odlingsförhållanden. Det kan bli några experiment och du kan förlora några växter i processen. En frisk, väljusterad *Cephalotus* kommer att behålla vattnet i sina kannor. Öka det organiska materialet i substratet om kannorna är torra. Om växter dör, minska det organiska materialet och använd ett "kompostmaterial" av ren, grov sand.

Odlare av *Cephalotus* har alla sina favoritrecept för växterna så det finns ingen riktig konsensus om vad den "ideala" blandningen ska vara. Vi har funnit att 75 % sand / 25 % torv eller sphagnum verkar fungera bra för våra växter på Konservatoriet. Denna

blandning är ganska porös och dränerar lätt vatten, vilket minskar risken för rotröta. Andra blandningar som innehöll antingen pimpsten eller perlit var också acceptabla. Jag gillar också personligen att lägga till ett lager ( $\frac{1}{4}$  till  $\frac{1}{2}$  tum) ren sand på toppen av jorden. Detta håller kronan på växten lite torrare och hjälper till att bromsa tillväxten av mossa.

Cephalotus växer bäst och är mest färgstarka med mycket ljus. Fönsterbänkar i söderläge är bäst för dem, men öst och väst fungerar ibland. Växterna växer bra i både växthus och i terrarium. De kan till och med överleva utomhus i den intensiva sommarsolen och värmen i Davis, även om plantorna var betydligt mindre än de som odlades i växthusen. Växterna tål också lätt frost utan skador.

Källa: ICPS International Carnivorous Plant Society